

Dieva mierā

Š.g. 21.jūnijā, rīta agrumā klusi no mums šķīrās visvecākais priesteris Latvijā – **Julijans Začests**, 90 ar pusi gadus vecs, kurš dvēselu druvā nostrādāja 66 gadus, bet Līvanu draudzē – 40 gadu.

Viņam šūpulis kārts 1913.g. 20.decembrī Ludzas draudzē, Lauču sādžā. Pēc Ludzas ģimnāzijas un Garīgā semināra (1933-1938) beigšanas metropolīts Antonijs Springovičs 1938.g. 3.aprīlī iesvētī par priesteri Rīgā, sv.Jēkaba katedrālē.

Strādājis daudzās un dažādās vietās un amatos:

No 1938.g. – 1940.g. bija skolu un cietumu kapelāns Rīgā.

No 1940.g. – 1941.g. Nautrēnu draudzes vikārs.

1941.gadā bija Ruskulovas draudzes prāvests.

No 1941.g. – 1942.g. bija Augstkalnes draudzes prāvests.

No 1942.g. – 1944.g. bija Stojerovas draudzes prāvests.

No 1944.g. – 1945.g. – Rīgas sv.Marijas Magdalēnas draudzes viceprāvests, kas apkalpoja arī Pēterniekus.

1945.g. 18.decembrī – Rīgā, Klosters ielā 19-4 viņu arestē par pretpadomju aģitāciju, ieslodzījumā pavadīja 3 gadus.

Pēc atbrīvošanas no 1948.g. 31.decembra līdz 1954.g. 11.maijam bija Nīdermuižas draudzes prāvests, kuram kādu laiku bija jāapkalpo arī Jasmuižas draudzē.

No 1954.g. – 1956.g. bija Kalupes draudzes prāvests, kam jāapkalpo arī Arendole.

No 1956.g. 11.maija – 1957.g. 1.septembrim bija Ciskādu draudzes prāvests.

No 1957.g. 21.maija – 1960.g. novembrim – Rēzeknes Jēzus Sirds draudzes prāvests un dekanāns.

No 1960.g. septembra – 1962.g. 15.novembrim – Rīgas metropolijas Apustuliskais administrators.

No 1962.gada 15.novembra – 1964.g. 2.martam bija Nautrēnu draudzes prāvests un dekanāta dekanāns.

Visilgāk nostrādājis Līvanu draudzē no 1964.g. 2.marta – 2000.g. 19.decembrim. Pēc tam skaitījās pensionārs, bet pastorācijas darbā palīdzēja līdz pat 2004.g. 20.jūnijam. Svētdienā jau jutās vājš un nevarēja aiziet uz baznīcu. Ataicinātā ārste konstatēja sirds vājumu, dod zāles un ieteica gultas režīmu. Pirmdien jau nomazgājies un sācis ģērbties iešanai uz baznīcu, bet atgūlies uz dīvāna un beigusi pukstēt šī izcilā priesteris sirds.

“Subitanea mors sors sacerdotis – Pēkšņa nāve ir priesteris liktenis” – priesteru izteiciens.

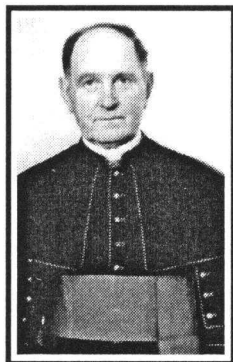
Visur, kur vien netaisījās strādāja, ar savu darbību viņš ieguva mīlestību, cieņu un pateicību. Ne velti pāvests Pāvels VI 1964.g. 9.decembrī viņu nominēja par “Antistitem Urbanum sev Praelatum Domesticum – pilsētas (Romas) Augstpriesteri un galma Prelātu”.

Prelāts Julijans Začests ir uzrakstījis atvadu vārdus draudzei, kas tika nolasīti pie kapa.

Garīgais testaments

Mani mīļotie draudzes locekļi!

Uzklausiet un pieņemiet jūsu mirušā prāvesta pēdējos vārdus! No paša sākuma, kā kļuva jūsu draudzes gans, es jūsu esmu iemīlējis. Vienmēr – visa mana

sirds bija ar jums saistīta. Es esmu pastāvīgi domājis par jums labu, tāpat labu esmu jums vēlējis, it sevišķi esmu ilgojies pēc jūsu dvēseļu pestīšanas. Es no visas sirds lūdzu piedošanu, ja kādu no jums esmu aizvainojis vai ieļāunojis. Es neatceros, ka kādreiz to būtu darījis tišām. Tāpēc turiet mani labā piemiņā un neaizmirstiet savās lūgšanās!

Daudzus no jums es esmu kristījis un kopēji mēs atjaunojām kristības svētsoļījumus (L.sestdienā), ļoti lūdzu jūs – palieciet uzticīgi šiem svētsoļījumiem. Es jūšos kopu ticības tikumu – nepazaudējiet ticību! Sludināju Dieva baušļus – nepārkāpiet tos! Daudzi saņēma grēku piedošanu – nepazaudējiet Dieva žēlastības! Esmu rādījis ceļu uz debesīm – neatstājiņiet to! Es svētīju jūsu laulību – sargājiņiet to! Esmu mācījis jūsu bērņus un pielaidis pie Pirmās sv.komūņijas – cenšaties bieži pieņemt Jēzu savās sirdīs kā jūs, tā jūsu bērņi! Esmu svētījis jūsu mirušos – neaizmirstiet viņus! Un tagad pats esmu jau miris un drīz mani apbedīs – neaizmirstiet mani! Mani mīļie draudzes locekļi, lai Dievs dod, ka mēs debesīs visi atkal satiktos! Lai Dievs svētī jūs ar savu mīlestību un žēlastību!

Kad Dievs caur nāvi mani aizsauks pie sevis mūžībā un izlems manu mūžības likteni, jūs te vēl rūpēsieties par manas miesas apbedīšanu. Sīrsnīgs paldies jums par šo žēlsirdības pakalpojumu. Bet es šajā brīdī domāju par jūsu visu, manas draudzes locekļu, pestīšanu. Ak, cik ļoti es gribēju, lai jūšos visos būtu stipra ticība un dedzīga Dieva un tuvākmīlestība!

Es vienmēr pateicos Dievam un priecājos, ka Līvānu draudzē varēju strādāt 40 gadu. Un es varēju šajos gados jums teikt cikla mācības "Es ticu", par baušļiem, par sakramentiem un varēju katehisma patiesības atkārtot vairākas reizes. Es centos pēc iespējas labāk izpildīt šo pienākumu, bet apziņos, ka ne vien-

mēr tas man izdevās. Piedodiet man, ja kādreiz teicu bargākus pārsargājuma vārdus.

Lai jums būtu īsti kristīgas ģimenes, lai bērņi, kurus pirmo reizi vedu pie sv. sakramentiem, būtu uzticīgi Dievam un Baznīcai, lai apbedītie mūžībā bauda svētlaimi, lai visiem, kas pieņem sv.komūņiju, tā kļūtu par mūžīgās dzīves nodrošinājumu! Es dziļi un sāpīgi pārdziņvoju, kad uzzinu, ka manas ilgas nav piepildījušās. Lai notiek Dieva griba!

No visas sirds lūdzu piedošanu visiem, kas mani pazina, nesaprata vai pārprata. Piedodiet manas kļūdas un trūkumus! Deus meus – misericordia mea (Mans Dievs, mana žēlsirdība).

Atvēlu sevi jūsu lūgšanām!

Priesteris J.Začests

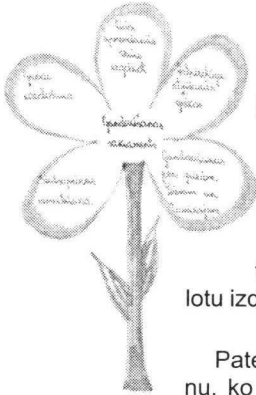
Pr.Julijana Začesta apbedīšana notika 25.jūnijā. Sēru dievkalpojumu vadīja divi bīskapi: Rēzeknes-Aglonas diecēzes bīskaps Jānis Bulis un Jelgavas diecēzes bīskaps Antons Justs. Par mirušo priesteri Začestu lūdzās un bērū ceremonijā piedalījās apmēram 70 priesteri un ļoti daudz citu pavadītāju. Viņš tika apbedīts Līvānu baznīcas dārzā. Pat pieminēkli sev bija jau pagatavojis dzīves laikā, lai citiem par to nav jā rūpējas.

Izmantojot izdevību, izsaku vis-sīrsnīgāko pateicību bīskapiem, priesteriem un visiem, kas pavadīja un lūdzās par Dieva mierā aizgājušo prelāttēvu, Julijanu Začestu! Lai Dievs Jūs visus atalgo!

Priesteris Pēteris Vilcāns

Pirmās sv.komūņijas diena man bija ļoti svarīga un nozīmīga, jo es varēju pieņemt savu sirdi Jēzu. Atceros, kā prelāts Julijans Začests mūs svētīja pirms komūņijas saņemšanas un novēlēja nekad nepazaudēt savu ticību un Dieva mīlestību.

Liene

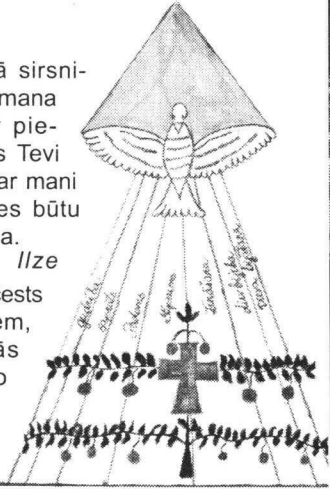
Tikšanās ar Jēzu bija ļoti skaista un sīrsnīga, jo es to ļoti gaidīju. Prelāttēvs stāstīja mums, ka ir ļoti svarīgi, lai mēs saprastu grēksūdzes nozīmīgumu un katru reizi, ejot pie tās, no visas sirds nožēlotu izdarīto.

Inese

Pateicos par katru jaunu dienu, ko pēc sv.komūņijas esmu piedziņvojusi. Es tik ļoti ilgojos Tevi, Jēzu,

pieņemt savā sīrsnīgā. Un tagad mana vēlēšanās ir piepildījusies. Es Tevi lūdzu, paliec ar mani vienmēr, lai es būtu krietna un laba.

Ilze

Prelāts Začests visiem bērņiem, kas gatavojās pieņemt svēto komūņiju, dāvināja svecīti, Dievmātes skapulāru, svētbildīti un rožukroni. Šī diena manā atmiņā vēl arvien ir piepildīta ar klusu prieku, kas uzziedēja tad, kad savā sirdī satiku Jēzu.

Ilze

I sv.komūņa Līvānu draudzē 2004.g. 6.jūnijā. Vidū (no kreisās) prel.J.Začests un pr.P.Vilcāns.

